

Niemand weet precies hoeveel starters er zijn

West-Vlaanderen is zoals bekend een vruchtbare bodem voor nieuwe ondernemersinitiatieven, al dan niet gedreven door enige 'sturm und drang'. Bovendien blijkt die felle startersdynamiek nogal coronabestendig te zijn. Ondanks de ingrijpende destructieve impact van de pandemie op heel wat economische sectoren, is het aantal nieuw opgerichte bedrijven in onze provincie, maar ook in heel Vlaanderen, blijven toenemen in 2020 en 2021. In dat laatste jaar manifesteert het aantal 'nieuwkomers' zich zelfs op het hoogste niveau sinds lange tijd. Dat is uiteraard goed nieuws voor ons economisch bestel. Het zegt iets over de veerkracht en de wendbaarheid van onze aspirant-ondernemers.

In ons themakatern staan we stil bij dat markante fenomeen en zoeken we naar enige verklaringen. We zoomen ook in op de omkadering van de West-Vlaamse starters door Start&GO van POM West-Vlaanderen. We staan stil bij de steeds talrijkere West-Vlaamse 'startersnesten', zoals de Werkpanden en de private ondernemingscentra. We bieden een podium aan een hele reeks starters, actief in zeer diverse sectoren, en we polsen naar het parcours dat ze daarbij hebben afgelegd.

'Meten is weten' zo luidt de aloude wijsheid. Exacte data over het aantal starters en de evolutie van deze populatie is een belangrijke graadmeter voor het starterspotentieel en de startersdynamiek in (West-) Vlaanderen. Deze gegevens zijn ook relevant voor het toetsen van het algemene ondernemersklimaat.

Maar hier wringt nu net het schoentje. Want eigenlijk weet niemand vandaag hoeveel starters onze contreien nu echt telt. Ik verklaar mij nader. Instanties zoals de FOD Economie, UNIZO en Graydon en ook POM West-Vlaanderen, pakken regelmatig uit met data over het aantal oprichtingen van **eenmanszaken** (geregistreerd door de **Kruispuntbank van Ondernemingen-KBO**) en van **vennootschappen** (inschrijving in het KBO plus publicatie in het Belgisch Staatsblad). In deze laatste categorie manifesteert zich echter een enorm hiaat. Immers, niet elke nieuw opgerichte vennootschap is een heuse starter in de betekenis van: de creatie van een nieuwe economische activiteit.

Zo zijn er nogal wat ondernemers die eerst een eenmanszaak opstarten (vaak als deeltijdse activiteit in bijberoep, maar soms ook meteen als hoofdberoep) en die in een latere fase beslissen om diezelfde bedrijvigheid verder te zetten via een vennootschap. Bij de KBO wordt in dat geval een nieuw ondernemingsnummer toegekend aan de prille vennootschap, waardoor wel een nieuwe juridische entiteit wordt gecreëerd maar er eigenlijk geen nieuwe economische activiteit ontstaat.

Een ander typisch fenomeen zijn de 'managementvennootschappen' en de 'patrimoniumvennootschappen', die in de meeste gevallen een activiteit verderzetten die veel eerder al was ingezet. Ook bij de courante splitsing van vennootschappen ontstaan twee of meerdere nieuwe juridische entiteiten, die dan mee opgenomen worden in de oprichtingsstatistieken maar die absoluut geen starters zijn.

Kortom: we blijven vandaag nog in de kou staan als we de polsslag van het startersritme in ons land echt willen meten. Hoe los je dat op? Bijvoorbeeld door bij de registratie van de nieuwe bedrijven bij de KBO, via een aantal gerichte vragen, een selectie te maken naar categorieën van ondernemingen. Om daar zo de echte starters uit te filteren. Creatief werk aan de winkel dus voor onze Federale Overheid.

Jan Bart Van In, hoofdredacteur